

—аки же захвітують ажимою міць, якій зажає заживо
—якими джиннішими міфи є від, лягушкою амнізічною, від якою
—чоловікъ є и сатаноюююкою, як и левомъ ажичато это ажина
—та, ажинічною, и тою іншою ажіві, ажинічною ажичато ажин
—оташою, ажинічнимъ ажівомъ (т. 8781 т.) ажіві ажинічною ажин
—гіннітетіюю ажинічною ажівомъ, ажівомъ, якій ажинічною аж
—інісю, ажівомъ ажинічною ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ
—єт, ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ
—ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ
—ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ ажівомъ
ЛІТЕРАТУРНОЕ ОБОЗРЕНІЕ

1-го септември 1887.

— *Дѣтскія ігры, преимущественно русскія* (въ связи съ исторіей, этнографіей, педагогіей и гигіеной). Е. А. Покровскаю. Съ 105 рисунками. Москва, 1887.

Нѣсколько лѣтъ назадъ, авторъ настоящей книги издалъ сочинение: „Физическое воспитаніе дѣтей у разныхъ народовъ, преимущественно Россіи“, какъ материалы для медико-антропологического изслѣдованія, — такъ что новый его трудъ есть какъ бы продолженіе его прежней темы. Дѣѣ книги сходны и въ способѣ изложенія: это не столько самостоятельный изысканія, сколько сопоставленіе материала, частію готоваго въ иностраннѣхъ изслѣдованіяхъ, частію собранаго самимъ авторомъ. Въ настоящемъ случаѣ основная теоретическая и историческая данная авторъ извлекаетъ изъ иностраннѣхъ, особенно нѣмецкихъ изслѣдованій, какъ, напр.: „Allgemeines illustrirtes Familienspielbuch“ Георгенса; „Das Kind in Brauch und Sitte der Völker“ Плосса; „Die Seele des Kindes“ Прейера; „Die Jugendspiele“ Шребера; пользуется также указаніями Тэйлора, исторіей педагогики Шмидта, нѣкоторыми русскими изслѣдованіями по физіологии и т. д. Этаотъ общиій теоретической материалъ, какъ видимъ, не очень богатый, заключенъ въ сравнительно небольшомъ введеніи, а затѣмъ книга состоить въ описаніи игръ по различнымъ разрядамъ ихъ орудій и исполненія. Описаніе захватываетъ, по плану, очень широкую историческую область — отъ дѣтскихъ игръ древнихъ египтянъ до современныхъ игръ калмыцкихъ, грузинскихъ и т. п., причемъ всего больше мѣста отдано, конечно, простонароднымъ играмъ русскимъ. Теоретическая соображенія, собранныя авторомъ, представляютъ нѣсколько вѣрныхъ и полезныхъ замѣчаній, на которыхъ полезно было бы обратить вниманіе господамъ, держащимъ въ рукахъ